

Jerzy Zagórski

Szokás

(Obyczaj)

Strońska Annának

Tizenöt év múlva tértek vissza,
Okuk volt hinni, nem térnek meg soha.
Egynémelynek erőt adott a remény,
Egynémelynek reményt adott az erő.
Hányszor eresztették le a sorompót?
Számlálták egyre: hét év, tíz...
Tizenöt év után végre felhúzták ismét.
Bizonytalansággal indult haza mind:
Nincs meg a ház, nincs meg az akác, a mályva,
Apa meghalt, anya még él talán?
Mít élt át húgom? Fiam megismer-e?
Hol fogok lakni? Mi lesz a munkám?
A részleteket külön mérlegelték.
Egyformán csupán két dolgot
Tettek a kétszínűre festett sorompó mögött:
Együtt térdelt le mindahány, ajkukkal
Érintve az üdvözölt füvet,
És utána az első étkezéshez
Alázatos sorba rendeződtek.
Mindegyik, ki a pénztár ablakában
Megkapta járandósága papírpénzét,
Megszámlálva, egy részét a pénztárosnak hagyta,
Amit az szemrebbenés nélkül eltett.

1980. II. 26.